

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 104. Joannes Hussus coram toto consessu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

ipso facto, & sub pœna carceris duorum mensum, ne aliquis cujuscunque status, authoritatis &c. etiamsi Imperiali, Regali, Cardinalatus, Archiepiscopali, aut Episcopali præfulgeat dignitate, ipsam sessionem seu pronuntiantes aut loquentes in ea perturbet, aut quemvis strepitum faciat. Eodem quoque decreto prohibitum fuit, ne quis clamare, contradicere, aut etiam surgere, defensare præsumat, nec impediatur, aut quemvis strepitum voce vel manibus vel pedibus faciat, uno verbo nihil agat, quod sessionem impedire valeat, imo nec alta voce loqui audeat, nisi ad hoc sit per ipsam sanctam Synodum deputatus.

Sæcul. XV.

A.C. 1415.

§. CIV.

Joannes Hussus coram toto cœtu.

Lectō hoc Decreto Henricus de Piro *Ibid. p. 122.* Concilii Promotor, atque Procurator furrexit proponens, qualiter Articuli prædicati atque edocti per Joannem Hussum in Bohemice Regno & alibi, essent hæretici, seditiosi, captiosi, aurium piarum offensivi proin a tota Synodo Constantiensi condemnandi, librique, ex quibus essent extracti, igne comburendi. Qua propositione facta quinquaginta octo Articuli ex Wiclefi libris decerpti legebantur, quorum nonnulli erant diversi ab iis, quos supra indicavimus. His ergo articulis denuo dam-

Vid. sup.

§. XXVIII.

natis

Sæcul. XV.
A.C. 1415.

natis ad Joannis Hussi propositiones deventum est, quarum nonnisi aliquæ legébantur, quia reliquæ jam sæpius publice prælectæ fuerant. Primus lectus est Articulus de Ecclesia, quem Joannes iterum, uti in primo examine, defendit, ceteros quoque tueri pergebat, quocirca Patres ad accusationum capita testibus comprobata descenderunt. Accusatus est, quod docuisset, panem materiale in Sacramento Eucharistiæ manere post consecrationem; verum se ejusmodi errorem unquam credidisse, aut docuisse, non dissimulanter negavit. Item se unquam quartam in Trinitate Personam admisisse inficiatus est. Attamen suam damnationem esse decretam comperiens, ab hac sententia ad Christum Dominum, ceu Innocentiæ suæ, ac judicium injustitiæ testem, ejusque tribunal appellavit. Constantem enim se reum esse negavit; unde hæc ipsa appellatio tanquam novum scelus ipsi crimini dabatur, ipse vero ab omni retractatione, aut submissione alienissimus hanc provocationem justissimam, & maxime legitimam esse propugnavit. Hisce peractis Episcopus Concordiensis requirente Promotore duas legit sententias, quarum una ad ignem condemnabantur ejus libri, altera ipse degradandus pronuntiabatur.

§. CV.